

'Ik ben nooit informant van de Belgische Staatsveiligheid geweest'

- maandag 01 maart 2010

Belliraj, op een foto uit 1998, met een van zijn drie zoontjes. rr

BRUSSEL - Interview ABDELKADER BELLIRAJ SPREEKT VANUIT ZIJN MAROKKAANSE CEL De 'superterrorist' uit Evergem vertelt zijn waarheid. 'Ik ben een onschuldig slachtoffer van een complot van de Marokkaanse geheime dienst.'

Van onze redacteur

Neemt u geen groot risico door dit interview te geven?

'Ja, het is gevaarlijk. Ik vrees voor de gevolgen als de autoriteiten erachter komen. Maar ik moet iets doen om de waarheid naar buiten te brengen. De realiteit is dat de Marokkaanse autoriteiten mij veroordelen zonder bewijzen. En België zwijgt en doet niks. De Belgische consul weigerde zelfs me te komen opzoeken. Waarom?'

In welke omstandigheden zit u opgesloten in de gevangenis van Salé, Rabat?

'Ik zit hier al twee jaar alleen op een afdeling. Maar het gaat al een beetje beter dan in het begin, toen ik in een kleine cel geïsoleerd zat en gemarteld werd. Af en toe mag ik eens gaan wandelen. Ik heb met niemand van de andere gedetineerden contact, alleen met de cipiers. Ik dood hier de tijd met lezen en schrijven.'

'Ondertussen studeer ik vanuit mijn cel ook sociologie. Ik ben ingeschreven in het eerste jaar van de universiteit. Het is hard om als onschuldige in de gevangenis te zitten.'

Bent u gemarteld na uw arrestatie?

'Uiteraard, martelen hoort bij het Marokkaanse regime. Agenten van de Marokkaanse geheime dienst hebben me op 18 januari 2008 van de straat geplukt, ontvoerd en opgesloten. Ze hebben me aan mijn voeten opgehangen met een touw aan het plafond. Ze hebben me met een karwats en een stok geslagen over heel mijn lichaam. Ze hebben me op de grond gelegd en geschopt en me elektrische schokken toegediend. Ik was heel de tijd geblinddoekt en geboeid. Ze hebben me meer dan een maand illegaal vastgehouden voor ik voor de onderzoeksrechter ben gekomen. Human Rights Watch bevestigt trouwens de folteringen in de zaak-Belliraj.'

Waarom bent u, volgens u, veroordeeld?

‘De Marokkaanse autoriteiten wilden in 2008 afrekenen met de oppositie, zowel met de islamieten als met de socialisten. Ze waren bang omdat er in 2009 gemeenteraadsverkiezingen waren, en ze vreesden voor een politieke aardverschuiving, te vergelijken met het succes van de islamitische AK-partij in Turkije.’

‘Tegelijk met mij zijn kopstukken van drie belangrijke politieke partijen opgepakt. Ze hebben mij gebruikt als zondebok om ook die mensen op te pakken. Ik kende die politici uit de jaren tachtig, toen ik zelf politiek geëngageerd was.’

‘Zelf ben ik altijd militant geweest. En ik was gekant tegen de Arabische regimes die op autoritaire manier bestuurd worden door de elite. Zoals in Marokko het geval was.’

‘De Marokkaanse veiligheidsdiensten hadden ook nog een oude rekening met mij openstaan. Ik heb altijd geweigerd om voor hen als informant te werken. Ze hebben me in '81 een eerste maal gevraagd en eind jaren negentig vroegen ze me om het islamitisch milieu in België in de gaten te houden. “Als u wilt dat ik flik word, betaal me dan het loon van een flik”, heb ik gezegd. “Maar informant word ik niet. Ik ga niet spioneren voor een regime dat de mensenrechten niet respecteert.” Ze hebben me toen gezegd dat ik “nog twintig jaar cel” te goed had. Ze hebben woord gehouden.’

Bent u een terrorist?

‘Ik heb nooit in mijn leven iets te maken gehad met geweld. Ze verwijten me dat ik een staatsgreep wilde plegen. Daar ben ik in Marokko ook voor veroordeeld. Terwijl iedereen weet dat een staatsgreep plegen onmogelijk is zonder hulp van een buitenlandse mogendheid. Persoonlijk ben ik tegen geweld gekant, want het lost niets op.’

‘Bij de bekendmaking van de ontmanteling van het zogenaamde Belliraj-netwerk door de Marokkaanse minister van Binnenlandse zaken, op 18 februari 2008, zei hij dat het een afdeling van Al-Qaeda in Noord-Afrika was en tegelijk de gevaarlijkste terroristische cel is die Noord-Afrika ooit heeft gekend. Het netwerk zou bestaan hebben sinds 1983.’

‘Hoe is het dan te verklaren dat dat Belliraj-netwerk er in 27 jaar niet is in geslaagd één bom te doen ontploffen? En dat er maar 35 kalasjnikovs zijn gevonden die dateren uit de jaren tachtig?’

‘Men heeft over mij van alles gezegd: ik was een sjiïet, ik werkte voor de Palestijnse terrorist Aboe Nidal, ik werkte voor Al-Qaeda. Allemaal onzin.’

Bent u een informant van de Belgische Staatsveiligheid?

‘Neen, en ik ben dat nooit geweest. Ik vraag dan ook aan de Belgische minister van Justitie, Stefaan De Clerck, en aan Alain Winants, de administrateur-generaal van de Staatsveiligheid, dat ze daar de waarheid over vertellen. Ik weet dat ze daar volgens de Belgische wet niets over mogen zeggen. Maar ik, Abdelkader Belliraj, geef hun daar de toestemming voor.’

‘Het klopt dat in mijn verklaringen die ik zagezegd heb afgelegd aan de Marokkaanse speurders, staat dat ik informant was. Mijn eerste Marokkaanse advocaten hebben dat ook bevestigd tegenover de pers. Maar ik heb dat zelf nooit gezegd. Aan de onderzoeksrechter die me ondervroeg, heb ik gezegd dat het niet zo was. En toen de advocaat-generaal op het proces me heeft gevraagd of het klopt, heb ik ook nee gezegd.’

Er is me tijdens een verhoor ooit wel gevraagd of ik informatie aan de Belgische politie zou geven.

Ik heb toen gezegd dat ik dat zou doen als ik in het Marokkaanse milieu in Brussel ooit iets te horen zou krijgen dat de veiligheid van België in het gedrang zou brengen. Maar dat is nooit gebeurd.'

In uw eerste verklaringen na uw arrestatie hebt u gezegd dat u naar Afghanistan bent gereisd en dat u Osama bin Laden hebt ontmoet?

'Ik heb dat nooit verklaard. Ik ben zelf nooit naar Afghanistan geweest, en ook niet naar Iran in de jaren tachtig, zoals ook gezegd en geschreven is. Ik heb Osama Bin Laden nooit gezien en hij of iemand anders heeft me dus ook geen opdrachten gegeven.'

'Het is waar dat ik gekant ben tegen de manier waarop de Verenigde Staten de oorlog tegen terreur voert, maar daarom ben ik nog geen Al-Qaeda-sympathisant. Het is wel waar dat ik mensen ken die naar Afghanistan zijn geweest, maar meer is er niet.'

'Weet u hoe ze dat in Marokko doen? De Marokkaanse geheime dienst laat je een verklaring tekenen die je echt gedaan hebt, en daarna laten ze nog je handtekening zetten onder een reeks zogenaamde kopieën, waar zij hun fantasieën in geschreven hebben. Zoals dat ik naar Afghanistan ben geweest en met Bin Laden over chemische wapens heb gesproken.'

Hebt u bekend dat u in de jaren tachtig zes politieke moorden in België hebt gepleegd?

'Eén medebeschuldigde, Jamal El Bey, heeft dat in zijn verklaringen gezegd. Maar hoe kan hij dat weten? Hij is nooit in België geweest. En later heeft hij die verklaringen ontkend voor de onderzoeksrechter en de rechtbank.'

'Een andere verdachte, Abdessatar Abdessamad, die er bij zou zijn geweest, ontkent ook alles.'

'Laten we nu eens redeneren als intelligente mensen onder mekaar. Waarom zou ik in Marokko mijn leven in België gaan vertellen en moorden gaan bekennen die ik nooit gepleegd heb? De Belgische justitie voert ondertussen ook al twintig jaar onderzoek naar die moorden en al twee jaar naar mijn vermeende terroristische activiteiten in België. Tot op vandaag ben ik in België niet in verdenking gesteld.'

'Alle mensen die in België zijn opgepakt voor medeplichtigheid aan die moorden zijn weer vrij. Marokko vroeg de uitlevering van een vijftiental betrokkenen bij mijn zogeheten terroristische activiteiten. Er is niemand uitgeleverd, bij gebrek aan bewijzen. Waarom speelt het Belgische gerecht zijn conclusies niet door naar de Marokkaanse autoriteiten? Ik word in Marokko veroordeeld voor iets waar ze in België niet het minste bewijs van vinden.'

In uw eerste verklaringen stonden nochtans heel veel details over die moorden.

'De meeste van die details zijn gewoon fout. Het type van wapens waarmee ik de moorden gepleegd zou hebben, klopt niet met de feiten. De tijdstippen kloppen niet, noem maar op. De verklaringen die ik over die moorden gedaan zou hebben, hebben de geheime diensten gefabriceerd op basis van een artikel in de Belgische pers uit die periode.'

'Op het proces zeiden ze dat ik die moorden allemaal heb kunnen plegen omdat ik beschermd werd door de Belgische Staatsveiligheid. Wel, ik was géén agent van de Staatsveiligheid.'

Als u in beroep ook veroordeeld wordt, dan komt u allicht nooit meer vrij.

'Mijn leven ligt niet in de handen van Justitie, maar in die van God. Ik zal blijven hopen, want het regime in Marokko is niet voor eeuwig. Maar het is natuurlijk verschrikkelijk erg dat ik mijn vrouw en mijn drie kinderen in België moet achterlaten. De kinderen zijn nog klein en hebben me nodig.

Ik ben geen terrorist, maar een huisvader.'

Mark Eeckhaut